

[Holger Larsen.]

på skolerne, og jeg sad og var lige ved at blive bange for, at der skulle være oprør på nogle af dem. Vi er ikke helt fremmede for, hvad der foregår på vore skoler. Det faste udvalg rejser ud en gang imellem og taler med forstanderne og lederne og også med eleverne. Jeg har ikke i denne vinter været præsenteret for alt det, der nu antydes gennem det ærede medlems bemærkning om breve, han har modtaget. Jeg vil dog gerne rent venskabeligt gøre en henstilling til det ærede medlem. Når en sådan flom af breve kommer ind fra utilfredse elever og der både er det ene og det andet at kritisere, så sidder jeg på pladsen lige her i anden række, og jeg er formand for arbejdsministeriets ungdomsudvalg, som har med disse skoler at gøre, så kom hen med det, så vi kan kigge på det. Det har det ærede medlem altså ikke kunnet overkomme, så jeg har ikke kendskab til den uro, det fortælles at der skulle være på disse forskellige skoler. Jeg vil sige til det ærede medlem, at jeg tror ikke, det er rigtigt, at skolerne ikke betragtes som en positiv foranstaltning. Alle de unge, jeg har breve fra — vi kan lægge vore breve ved siden af hinanden — taler kun om noget positivt. De unge taler om, at selvom de var skeptiske, da de kom der, har de haft udbytte af det; de har ligesom fået mere tiltro til samfundet, efter at de har haft et sådant ophold.

Østergaard: Det er kun en kort bemærkning i anledning af det direkte spørgsmål til mig, om jeg og mit parti ville lade de unge skøtte sig selv. Jeg forstår slet ikke, at det ærede medlem hr. Holger Larsen vil søge at opstille en sådan modsætning, for hvis det ærede medlem har hørt efter, hvad jeg sagde, vil han vide, at jeg har understreget mit partis positive indstilling til oplæring og omskoling af de unge. Jeg har fremsat nogle bemærkninger om administrationen og sagt, at forholdene rundt omkring i disse lejre vækker nogen forargelse hos de omkringboende, men det er en sidebemærkning. I Ringkøbing amt har vi to sådanne lejre, og det arbejde, der er tale om i disse lejre, bliver ikke vurderet så højt derovre, som det måske bliver fra anden side.

Ingmar Wagner: Jeg vil blot sige til det ærede medlem hr. Holger Larsen, at han har misforstået mig noget, hvis han mener, at jeg har snerret navnet „ungdomslejre“ ud. Det, det drejer sig om, er i realiteten, at vi ikke skulle have de tilstande igen, hvor man snerrede lejrnævnet ud. Dengang var det forhadet. Derudover henviste jeg til, at der var en vis forskel i behandlingen i de lejre, som er oprettet. Jeg sagde også udtrykkeligt, at der var forskel. På den oppe i Audebo var man udmærket tilfreds, medens jeg har indtryk af, at man var mindre tilfreds andre steder. Jeg skal love det ærede medlem, at jeg skal medbringe disse oplysninger, så vi kan snakke om det i al fredssommelighed. Jeg skal tage de oplysninger med, og så håber jeg, at der sker en ændring, for det er det, alle parter må være interesseret i.

Til den højtærede minister vil jeg sige, at jeg skal ikke begynde på nogen diskussion om frihed eller tvang, men bare spørge, om det er i overensstemmelse med de beføjelser, en forstander på en dansk arbejdsteknisk skole har, at der føres politisk kartotek over dem, der befinder sig der. Det er også et spørgsmål om frihed og tvang. Jeg forstår det sådan, at man bør have ret til at have den politiske opfattelse, man ønsker, også på disse steder, men det har altså ikke været tilfældetovre på Bornholm.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg kender ikke til, at der på nogen af de arbejdstekniske ungdomsskoler føres politiske kartoteker. Jeg kan ikke tænke mig, at det bliver gjort, jeg kan ikke se, at man har nogen beføjelse til det, men jeg forstår ikke helt det ærede medlems forargelse over det, for jeg troede, at det ærede medlem var tilhænger af et samfundssystem, hvis grundpille er politiske kartoteker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Holger Larsen: Da der er fremsat ønske om udvalg, tillader jeg mig at foreslå, at